

miasta (Monitor Polski Nr 25, poz. 170 i z 1985 r. Nr 3, poz. 21), § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Oprócz miast określonych w art. 125 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) w miastach: Bełchatów, Kołobrzeg; Kutno, Oświę-

cim, Radomsko, Starogard Gdański, Swinoujście, Zduńska Wola i Żyrardów terenowymi organami administracji państwowej o właściwości ogólnej są prezydenci tych miast”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów: *M. Janiszewski*

263

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 15 listopada 1985 r.

w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania pracowników instytucji artystycznych.

Na podstawie § 2 ust. 2, § 3 ust. 6, § 8 ust. 2, § 9 ust. 3, § 11 ust. 2, § 12 ust. 2 i § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 1985 r. w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych (Dz. U. Nr 48, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się:

- 1) zasady ustalania wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) sposób ustalania stawek za występy i opracowania artystyczne określony w załączniku nr 2 do zarządzenia,
- 3) zasady zaliczania okresów zatrudnienia do okresu pracy stanowiącego podstawę do przyznania dodatku za wysługę lat, stanowiące załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 4) zasady ustalania okresów pracy uprawniających do nagród jubileuszowych dla pracowników artystycznych, stanowiące załącznik nr 4 do zarządzenia,
- 5) zasady przyznawania i wypłacania dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych i niebezpiecznych, stanowiące załącznik nr 5 do zarządzenia.

§ 2. Zasady przyznawania dodatków:

- 1) za upowszechnianie kultury w terenie, związanych z trudnymi warunkami pracy przy wyjazdach poza granice miasta będącego siedzibą instytucji artystycznej, oraz
 - 2) za kierowanie zespołem pracowników, pracownią, brygadą
- ustala dyrektor instytucji artystycznej.

§ 3. 1. Dla pracowników zajmujących się obsługą techniczną oraz organizacją lub realizacją imprez estradowych i rozrywkowych może być wprowadzony:

- 1) akordowy (ruchomy) system płac, w którym wysokość dodatkowego wynagrodzenia jest uzależniona

od liczby zorganizowanych lub zrealizowanych dodatkowo imprez i od osiągniętych wyników

- 2) czasowo-prowizyjny system płac dla pracowników organizacji widowni, w którym wysokość dodatkowego wynagrodzenia jest uzależniona od sprzedaży biletów wstępu i osiągniętych wyników.

2. Dodatkowe wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, mogą być ustalone do wysokości:

- 1) 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za obsługę jednej imprezy — dla pracowników technicznych,
- 2) 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za zorganizowanie lub zrealizowanie jednej imprezy — dla pracowników zatrudnionych przy jej organizacji lub realizacji,
- 3) 5% ceny każdego sprzedanego biletu — dla pracowników organizacji widowni.

3. Warunki wypłacania wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala regulamin zakładowy.

§ 4. 1. Jeżeli pracownik został przyjęty do pracy z własnym instrumentem, ubiorem scenicznym, rekwizytem lub narzędziami albo używa własnych akcesoriów do instrumentów, może mu być przyznana odpłatność za ich używanie w wysokości ustalonej przez dyrektora instytucji artystycznej w ramach posiadanych środków.

2. Odpłatność za używanie własnego instrumentu i akcesoriów do instrumentu może być ustalona w kwocie nie wyższej niż 2400 zł miesięcznie.

3. W szczególnych wypadkach, za zgodą Ministra Kultury i Sztuki, odpłatność może być ustalona w wyższej kwocie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1985 r.

Minister Kultury i Sztuki: *K. Zygulski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 15 listopada 1985 r. (poz. 263)

Załącznik nr 1

ZASADY USTALANIA WYNAGRODZEŃ ZASADNICZYCH I DODATKÓW FUNKCYJNYCH

§ 1. Pracownicy instytucji artystycznych otrzymują wynagrodzenia zasadnicze według grup zaszerogowania ustalonych dla zajmowanego stanowiska w układzie zbiorowym pracy pracowników instytucji artystycznych z dnia 31 grudnia 1974 r. z późniejszymi zmianami.

§ 2. Stawki wynagrodzeń zasadniczych odpowiadające grupom zaszerogowania określa zakładowa tabela wynagrodzeń zasadniczych.

§ 3. Minister Kultury i Sztuki może uzupełnić dotychczasowe tabele stanowisk określone w układzie zbiorowym pracy, o którym mowa w ust. 1, nowymi stanowiskami pracy, określając dla nich wymagania kwalifikacyjne, grupy zaszerogowania i szczeble dodatku funkcyjnego.

§ 4. W ramach wynagrodzenia zasadniczego pracownicy artystyczni są obowiązani do udziału w przedstawieniach (koncertach), w granicach ustalonej przez dyrektora instytucji artystycznej normy występów lub opracowań, do udziału w próbach i innych zajęciach ustalonych przez kierownictwo artystyczne instytucji oraz do pracy indywidualnej związanej z przygotowaniem powierzonych zadań artystycznych.

§ 5. Pracownicy zajmujący kierownicze stanowiska otrzymują dodatki funkcyjne zgodnie ze szczeblami dodatków wynikającymi z przepisów, o których mowa w § 1.

§ 6. Stawki dodatków funkcyjnych odpowiadające szczeblom dodatków określa zakładowa tabela dodatków funkcyjnych.

Załącznik nr 2

SPOSÓB USTALANIA STAWEK ZA WYSTĘPY I OPRAWOWANIA ARTYSTYCZNE

I. Stawki za występy wykonawców przysługujące po wykonaniu norm

§ 1. Stawki za występy należy ustalać, biorąc pod uwagę wkład pracy, rodzaj i warunki występu, poziom artystyczny, dorobek i popularność wykonawcy, w granicach:

Lp.	Rodzaj występu	Solisci, role i partie pierwszoplanowe i inne wiodące		Inni wykonawcy
		% wynagrodzenia zasadniczego		
1	Spektakle dramatyczne i lalkowe	5—15		
2	Przedstawienia operowe i baletowe, pantomima	15—30		3—10
3	Koncerty symfoniczne i chórálne	15—30		3—15
4	Koncerty kameralne	10—30		
5	Przedstawienia operetkowe, musicale i inne przedstawienia muzyczne, koncerty popularno-rozrywkowe	10—25		3—8
6	Imprezy estradowe i rozrywkowe, widowiska zespołów pieśni i tańca	5—20		3—10
7	Audycje szkolne (45-minutowe)	3—5		

§ 2. Dyrygenci otrzymują stawki w granicach:

- 1) za koncerty symfoniczne, kameralne i chórálne — 20—40% wynagrodzenia zasadniczego,
- 2) za przedstawienia operowe — 15—30% wynagrodzenia zasadniczego,
- 3) za przedstawienia operetkowe, musicale i inne muzyczne, koncerty popularno-rozrywkowe — 15—25% wynagrodzenia zasadniczego,
- 4) za imprezy estradowe, widowiska zespołów pieśni i tańca — 10—25% wynagrodzenia zasadniczego.

§ 3. Stawki dla artystów początkujących, a także występujących w zespołach, powinny być w zasadzie ustalone poniżej stawek wykonawców o uznanym dorobku artystycznym, legitymujących się wieloletnim stażem pracy artystycznej lub wykonujących samodzielne i znaczące zadania artystyczne.

II. Stawki dla asystentów, adeptów, inspicjentów i suflerów

§ 4. Asystenci autorów opracowań artystycznych mogą otrzymać stawkę w wysokości do 1/4 dodatkowego wynagrodzenia, jakie otrzyma reżyser, scenograf, choreograf lub kierownik muzyczny zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 1985 r. w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych (Dz. U. Nr 48, poz. 249).

§ 5. Stawki dla adeptów, inspicjentów i suflerów należy ustalać w zależności od wkładu pracy i warunków pracy, wieku i doświadczenia zawodowego w granicach od 3% do 3% wynagrodzenia zasadniczego, a w operach i operetkach — do 10% wynagrodzenia zasadniczego za przedstawienie.

III. Stawki za opracowania artystyczne przysługujące po wykonaniu norm

§ 6. Stawki za opracowania artystyczne ustala samodzielnie instytucja artystyczna w granicach określonych w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów, o którym mowa w § 4, kierując się wkładem pracy, trudnością opracowania, dorobkiem artystycznym, a także proporcjami wynagrodzeń za poszczególne rodzaje opracowań.

Załącznik nr 3

ZASADY ZALICZANIA OKRESÓW ZATRUDNIENIA DO OKRESU PRACY STANOWIĄCEGO PODSTAWĘ DO PRYZNANIA DODATKU ZA WYSLUGĘ LAT

§ 1. Do okresów pracy uprawniających do dodatku za wysługę lat zalicza się wszystkie okresy zatrudnienia (wykonywane na podstawie umowy o pracę), z wyłączeniem okresów zatrudnienia w zakładach pracy, w których umowa o pracę:

- 1) wygasła wskutek porzucenia pracy,
- 2) została rozwiązana przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika,
- 3) została rozwiązana przez pracownika za wypowiedzeniem.

§ 2. Minister Kultury i Sztuki może, na wniosek dyrektora zakładu pracy, w uzasadnionych wypadkach zaliczyć do okresu uprawniającego do dodatku za wysługę lat okres zatrudnienia w zakładzie, w którym umowa o pracę została rozwiązana przez pracownika za wypowiedzeniem.

§ 3. Do okresów pracy uprawniających do dodatków

za wysługę lat wlicza się także inne okresy na podstawie odrębnych przepisów.

§ 4. Dodatek za wysługę lat przysługuje pracownikowi za dni, za które otrzymuje wynagrodzenie.

§ 5. Dodatek za wysługę lat przysługuje także za dni nieobecności w pracy wskutek choroby bądź konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem lub chorym członkiem rodziny, za które pracownik otrzymuje zasiłek z ubezpieczenia społecznego.

§ 6. Dodatek za wysługę lat jest wypłacany w terminie wypłaty wynagrodzenia:

- 1) począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym pracownik nabył prawo do wyższej stawki dodatku, jeżeli nabycie prawa nastąpiło w ciągu miesiąca.
- 2) za dany miesiąc, jeżeli nabycie prawa do wyższej stawki nastąpiło pierwszego dnia miesiąca.

Załącznik nr 4

ZASADY USTALANIA OKRESÓW PRACY UPRAWNIAJĄCYCH DO NAGRÓD JUBILEUSZOWYCH DLA PRACOWNIKÓW ARTYSTYCZNYCH

§ 1. Do okresów pracy uprawniających do nagrody jubileuszowej wlicza się okresy pracy w charakterze solisty wokalisty, muzyka grającego na instrumentach dętych oraz artysty cioru, przeliczone z zastosowaniem mnożnika 1,5, a okresy pracy artystycznej w balecie — z zastosowaniem mnożnika 2,0 — przy ustalaniu pierw-

szej nagrody. Kolejne nagrody przysługują po przepracowaniu 5 lat.

§ 2. Pozostali pracownicy artystyczni otrzymują nagrody jubileuszowe na zasadach ogólnie obowiązujących.

Załącznik nr 5

ZASADY PRYZNAWANIA I WYPŁACANIA DODATKÓW ZA PRACĘ W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA, UCIAŻLIWYCH I NIEBEZPIECZNYCH

§ 1. Dodatki za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych i niebezpiecznych mogą być przyznane pracownikom, jeżeli:

- 1) wykonują pracę w warunkach środowiskowych, w których występują stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia, przekraczające najwyższe dopuszczalne normy, albo jest niemożliwe zachowanie innych higienicznych norm pracy,
- 2) szkodliwości lub uciążliwości nie da się usunąć albo ograniczyć dostępnymi środkami, a praca w tych warunkach jest wykonywana przez co najmniej połowę wymiaru czasu pracy w miesiącu.
- 3) wykonują pracę szczególnie niebezpieczną.

§ 2. Dodatek wypłaca się miesięcznie w wysokości:

- 1) do 400 zł przy I stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości,
- 2) do 600 zł przy II stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości,
- 3) do 800 zł przy III stopniu szkodliwości dla zdrowia lub uciążliwości.
- 4) do 800 zł przy pracach w warunkach szczególnie niebezpiecznych.

§ 3. 1. Do I stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane w warunkach:

- 1) narażenia na działanie pyłów nie wywołujących zwłóknienia tkanki płucnej,
- 2) narażenia na działanie substancji toksycznych nie kumulujących się w organizmie,
- 3) pomieszczeń zamkniętych, w których utrzymuje się temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
- 4) narażenia na promieniowanie ultrafioletowe, np. spawanie.

2. Do II stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane w warunkach:

- 1) narażenia na działanie pyłów wywołujących zwłóknienie tkanki płucnej,
- 2) narażenia na działanie substancji toksycznych kumulujących się w organizmie,
- 3) obniżonego lub podwyższonego ciśnienia wynikającego z procesu technologicznego,
- 4) narażenia na działanie miejscowej wibracji,
- 5) narażenia na hałas.

3. Do III stopnia szkodliwości lub uciążliwości zalicza się prace wykonywane w warunkach:

- 1) narażenia na działanie benzydyny, alfa i beta naftyloaminy, chlorku winylu, azbestu,
- 2) narażenia na promieniowanie jonizujące,
- 3) kontaktu (styczności) ze zwierzętami chorymi zakaźnie,
- 4) narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości zakresu mikrofalowego od 300 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia.

§ 4. Do szczególnie niebezpiecznych zalicza się:

- 1) prace wykonywane na urządzeniach elektrycznych będących pod napięciem powyżej 250 V (zgodnie z obowiązującą instrukcją bezpieczeństwa pracy w energetyce),
- 2) prace związane z wytwarzaniem, magazynowaniem lub transportowaniem gazów i materiałów wybuchowych,
- 3) prace wykonywane w pobliżu nie osłoniętych urządzeń elektroenergetycznych lub ich części, znajdujących się pod napięciem powyżej 220 V (zgodnie z obowiązującą instrukcją bezpieczeństwa pracy w energetyce),

4) prace na wysokości ponad 5 metrów.

§ 5. 1. Decyzję o przyznaniu dodatku i określeniu jego wysokości oraz decyzję o cofnięciu prawa do dodatku w razie zmiany warunków pracy wydaje dyrektor zakładu pracy.

2. Podstawę przyznania dodatku za pracę wykonywaną w warunkach szkodliwych dla zdrowia stanowią wyniki badań środowiskowych przeprowadzone przez jednostkę upoważnioną do tego rodzaju badań.

3. Dodatek za prace w warunkach szczególnie niebezpiecznych przysługuje za efektywny czas pracy bez względu na dzienny lub miesięczny wymiar czasu pracy.

4. W razie jednoczesnego występowania uprawnień do dodatku z tytułu prac wykonywanych w warunkach szkodliwych, uciążliwych i niebezpiecznych, stosuje się tylko jeden dodatek o wyższej stawce.

5. W wypadkach spornych decyzję o przyznaniu dodatku podejmuje organ założycielski na wniosek dyrektora zakładu pracy, umotywowany wynikami badań środowiskowych.

264

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DO SPRAW RADIA I TELEWIZJI „POLSKIE RADIO I TELEWIZJA”

z dnia 31 października 1985 r.

w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 2¹ ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące opłaty za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych:

Poz.	Wyszczególnienie	Jednorazowa opłata rejestracyjna w zł	Opłata kwartalna w zł
1	2	3	4
1	Za używanie odbiornika telewizyjnego lub telewizyjnego i radiofonicznego	30	450
2	Za używanie odbiornika radiofonicznego	10	90

2. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:

- 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
- 2) szpitale, sanatoria, szkoły, przedszkola, żłobki, domy pomocy społecznej oraz przez statki żeglugi morskiej

i rzecznej w tym samym budynku, zespole budynków lub samochodach stanowiących własność tych instytucji

podlega opłacie tylko jeden odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny.

§ 2. Użytkownik odbiorników wymienionych w § 1 ust. 1 obowiązany jest uiszczać opłaty za okresy kwartalne jednorazowo do końca drugiego miesiąca kwartału (luty, maj, sierpień, listopad).

§ 3. Jeżeli odbiorniki wymienione w § 1 ust. 1 zarejestrowano:

- 1) w pierwszym miesiącu kwartału — pobiera się pełną opłatę za cały kwartał,
- 2) w drugim miesiącu kwartału — pobiera się 2/3 opłaty kwartalnej,
- 3) w okresie od 1 dnia do 15 dnia trzeciego miesiąca kwartału — pobiera się 1/3 opłaty kwartalnej,
- 4) po 15 dniu trzeciego miesiąca kwartału — opłaty za dany kwartał nie pobiera się.

§ 4. Jeżeli wyrejestrowanie odbiorników wymienionych w § 1 ust. 1 nastąpiło:

- 1) do 15 dnia pierwszego miesiąca kwartału — nie pobiera się opłaty za dany kwartał,
- 2) w okresie od 16 dnia do końca pierwszego miesiąca kwartału — pobiera się 1/3 opłaty kwartalnej,
- 3) w drugim miesiącu kwartału — pobiera się 2/3 opłaty kwartalnej,
- 4) w trzecim miesiącu kwartału — pobiera się opłatę za cały kwartał.